

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku G. M.

przy uczestnictwie B. D., L. U., E. U., M. U., L. K., B. B., Z. M.,

Gminy i Miasta S., M. K., M. J., W. W., U. W., B. S., Z. S., L. O., B. O., E. K. i A. D.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania B. D.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca 425/13,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) przyznaje r.pr. B. T. z Kancelarii Radcy Prawnego w K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Kaliszu kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce B. D. w postępowaniu kasacyjnym;

3) przyznaje r.pr. S. S. z Kancelarii Radcy Prawnego w K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Kaliszu kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może ponawiać odwołania się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację juretryczną przekonującą, że powołana

przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżąca twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna uczestniczki postępowania nie przedstawia na s. 3 tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle uzasadnienia wniosku na s. 3 jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów, mających świadczyć o „oczywistej” zasadności skargi kasacyjnej, jest próba zaprezentowania odmiennej oceny prawnej stanu faktycznego, w stosunku do oceny prawnej zaprezentowanej przez Sąd odwoławczy. Skarżąca nie przekonała zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego w odniesieniu do obu pełnomocników procesowych z urzędu - zarówno pełnomocnika z urzędu wnioskodawczynie, jak i uczestniczki wnoszącej skargę kasacyjną orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 7 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490).